

Danmark, saa ere vi i fuldkommen Afhængighed af det tydske Forbund, i fuldstændig Afhængighed af den holsteenske Stænderforsamlings Beslutninger." Senere hedder det — jeg vil ikke oplæse mere, end jeg anseer fornødent, —: „Jeg vil derfor for mit Vedkommende erklære: at det er for mig det afgjørende Punkt. Deri vil jeg ikke kunne finde mig. Paa dette Punkt vil jeg, om det skal være, styrte Landet i Krig, og om det skulde koste nok saa store Offre, ikke tage i Betænkning at paatage mig et saadant Ansvar“, altsaa Ansvaret for, hvorledes end Sagen ordnes, at opretholde det danske Riges Selvstændighed i Monarkiet, saaledes at det ikke bliver afhængigt af de holsteenske Stænder eller af Tyskland. Jeg troer derfor, at den Sætning i Adressen, som her er bleven omtalt, kan ansees for rigtig, for at være paa sin Plads, og at de Indvendinger, der ere gjorte derimod, ikke kunne holde Stik. — Den ærebe sidste Taler gik lidt ind paa forskjellige andre Punkter, som her have været paa Omtale; og han begyndte navnlig med at bemærke, at det ikke i dette Forslag var tilstrækkelig stærkt udtalt, at man var rede til at yde de Offre, der ere fornødne for at opretholde Kronens Ret og Monarkiets Integritet. Det forekommer mig dog imidlertid, at naar der siges: „Store Farer omgive Land og Krone. Deres Majestæts velgrunde og ved hvilkelige Traktater bekræftede Ret til alle Monarkiets Dele gjøres Dem stridig“, ligger deri ligesvem, — og det Følgende viser det ogsaa — at det er Udkastets Hensigt at ville udtale, at Hans Majestæt Kongen ogsaa i den Henseende vil finde den Tilslutning, som længere nede udtrykkelig tilsiges. Hermed vil jeg paa ingen Maade benægte Rigtigheden af den ærebe sidste Talers Paastand, at man kunde forstærke Udtrykket, og at man kunde sige det Samme, som senere udtales, ogsaa her; det er imidlertid klart af hele Udkastet, at det har været Meningen, og kunde det tilfredsstillende Flere tillige med den ærebe Taler, at denne Mening blev udtalt stærkere, troer jeg ikke, at Forslagsstillerne vilde have det Mindste at indvende derimod. Ved at omtale det næstsidste Stykke fremførte den ærebe Rigsdagsgmand med Styrke den Indvending, at der ikke i Adressen tales om det hele Monarki, men kun om Danmark-

Slesvig. Det forekommer mig imidlertid, at den ærebe Taler let maatte kunne tænke sig, hvilke naturlige og nærliggende Grunde der have været for Forslagsstillerne til ikke i dette Dieblik at udtale sig om Holsteens fremtidige Stilling. Den Usikkerhed, der finder Sted med Hensyn til den Stilling, hvori denne Landsdeel for Tiden befinder sig, troer jeg har bevirket, at Forslagsstillerne have anseet det rigtigt, ikke at omtale den, men kun at holde sig til, hvad der er mere nærliggende og kan berettige os til en Udtalelse. Imidlertid er det ganske klart, at det, den ærebe Taler meente, at der skulde ligge i Adressen, ikke kan ligge i den; thi han vil ikke deri finde Nogetsomhelst, hvori der skulde kunne ligge en Modstand mod igjen at optage Holsteen i Forfatningsforbindelse med Danmarks Rige, naar dette Riges Uafhængighed og Selvstændighed kan komme i Samklang dermed. Det er, som sagt, ene og alene det Tidspunkt, hvorunder vi leve, og Hensynet til Forholdene i det nærværende Dieblik, som jeg troer har foranlediget, at man ikke derom har udtalt sig, og jeg troer, at det er et Punkt, som jeg maa fraraade den høitærede Forsamling for Dieblicket at udtale sig om. Naar man, som her er gjort, stiller Sagen saaledes, at en saadan Ordning ikke er ubeløst, troer jeg, at der er gjort Alt, hvad der for Dieblicket tør og bør gjøres i denne Henseende. Der er i Adressen sagt, at vi ville understøtte Kongen i Bevarelsen af det ældgamle danske Kronland Sønderjylland i uadskillig Forbindelse med Kongeriget. Forslagsstillerne have troet, at det var et Punkt, hvorom man kunde enes, og jeg har endnu ikke opgivet Haabet om, at dette Punkt vil forene Alle her i Thinget. — Jeg skal indskrænke mig til, hvad jeg her har udtalt for ikke at udhale Tiden; Redaktionsforandringer og andet Saadant kan det ikke falde mig ind her at omtale.

Konseilspræsidenten: Jeg finder den af den ærebe sidste Taler afgivne Forklaring af de omhandlede Ptringer i Adressen tilfredsstillende, og jeg skal i Øvrigt ikke udtale mig om det Ønskelige i, at enkelte Ptringer kunne blive forandrede. Hvad det har været mig om at gjøre, er alene bestemt og aabent at udtale